

Παρέμβαση Κων/νου Γκούμα (ΕΔΥΘΕ) στη Διαβούλευση του ΣΔΛΑΠΘ (24/11/2023)

Την περίοδο αυτή που συζητάμε την 2^η αναθεώρηση ενός εκσυγχρονιστικού εργαλείου όπως το ΣΔΛΑΠ, στα πολλά και σημαντικά υδατικά προβλήματα της Θεσσαλίας, ήρθαν να προστεθούν και αυτά που δημιουργήθηκαν από την πρόσφατη τραγωδία των πλημμυρών, τα οποία φοβάμαι ότι θα συνεχίσουν να απασχολούν την Θεσσαλία τα επόμενα χρόνια.

Κάποια από τα διαχρονικά προβλήματα προσδοκούσαμε να επιλυθούν ήδη με την πρώτη έγκριση του από το 2014, κάτι που δεν επετεύχθη όπως συνομολόγησαν και οι ίδιοι οι μελετητές των ΣΔΛΑΠ στις εξαιρετικές παρουσιάσεις τους πριν αρχίσουν οι τοποθετήσεις.

Κάποιοι από εμάς και πολλοί από τους φίλους μελετητές (με τους οποίους γνωριζόμαστε εδώ και πολλά χρόνια), ίσως δεν δούμε να δρομολογείται η επίλυσή τους όσο δεν υπάρχει πολιτική βούληση, δεν λαμβάνονται οι αναγκαίες αποφάσεις και **δεν υπάρχει διαμορφωμένο ΕΦΑΡΜΟΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ (masterplan).**

Τα σχόλια μου για το υπό αναθεώρηση ΣΔΛΑΠ, που αφορούν επιμέρους μέτρα, δράσεις κλπ. όπως πχ. Μείωση βιώσιμων υπόγειων νερών (2η και 3^η δέσμη), συνεχιζόμενα Μέτρα Μ08Σ1124, Μ08Σ1129 Κατασκευή σύγχρονων δικτύων άρδευσης για την αντικατάσταση γεωτρήσεων στην ΛΑΠ Πηνειού, το Συνεχιζόμενο Μέτρο – [Επικαιροποίηση μελέτης φράγματος Αγιονερίου Ελασσόνας] **και το Μέτρο [Ανάπτυξη συστήματος παρακολούθησης προγράμματος μέτρων ΣΔΛΑΠΘ], τα έχω υποβάλλει στην σχετική πλατφόρμα του Υπουργείου και ελπίζω να αξιολογηθούν και να ληφθούν υπόψη σας.**

Σήμερα όμως ένα γεγονός που συνδέεται με τις πλημμύρες, δημιουργεί νέα δεδομένα στην διαδικασία της λήψης αποφάσεων από την κυβέρνηση.

Αυτό είναι η ανάθεση του πορίσματος στην Ολλανδική HVA International και είναι ένα θέμα που πρέπει να λάβετε σοβαρά υπόψη και θα ήθελα να μάθω αν απασχολεί τους μελετητές και την πολιτική ηγεσία του υπουργείου.

Συμβατικά η υποχρέωση της Ολλανδικής εταιρίας αφορά στο ΣΥΝΟΛΟ των θεμάτων που συνδέονται με τα νερά (και όχι μόνο τις πλημμύρες).

Αυτό προκύπτει από την σχετική ανάρτηση της Ελληνικής κυβέρνησης (19/11), όπου αναφέρεται πως «Στην ΗΥΑ ανατέθηκε το να ερευνήσει τις υποκείμενες αιτίες και τον αντίκτυπο των πλημμυρών που ακολούθησαν την κακοκαιρία Ντάνιελ και να αναπτύξει ένα **masterplan** με σκοπό να κάνει την περιοχή της Θεσσαλίας περισσότερο ανθεκτική στις πλημμύρες». Σε άλλο σημείο αναφέρεται πως το masterplan θα αφορά στα «αρδευτικά και αντιπλημμυρικά έργα» και πως «τα αποτελέσματα θα πρέπει να ενσωματωθούν αποτελεσματικά στα ελληνικά Εθνικά Σχέδια διαχείρισης πλημμυρών».

Το τελικό πόρισμα αναμένεται να είναι έτοιμο στα τέλη του Φεβρουαρίου 2024.

Συμπερασματικά, οι μελέτες και το masterplan της Ολλανδικής εταιρίας καλύπτει **ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΣΤΟ ΥΔΑΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ, ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΠΟ ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΕΙΨΥΔΡΙΑ.**

Ομως, ως γνωστόν, η χώρα μας ακολουθεί και εφαρμόζει δύο «Ευαγγέλια» όπως συνηθίζω να αποκαλώ τις δυο Οδηγίες της ΕΕ που αφορούν στα ύδατα και συγκεκριμένα την Οδηγία για την Διαχείριση Κινδύνων Πλημμύρας (ΣΔΚΠ), καθώς και την Οδηγία 2000/60 για την Διαχείριση Λεκανών Απορροής Ποταμών (ΣΔΛΑΠ).

Σε ότι αφορά τις πλημμύρες η 1η αναθεώρηση του ΣΔΚΠ είναι έτοιμη και θα παραδοθεί στα τέλη του τρέχοντος έτους, ενώ η 2^η αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ ολοκληρώνεται με την τελική διαβούλευση να διεξάγεται σήμερα εδώ.

Και στα δυο αυτά Σχέδια αποτυπώνεται το σύνολο των μέτρων (δράσεις και έργα υποδομών) που είναι αναγκαία στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (ΥΔΘ) που θα υλοποιηθούν μετά την έγκριση τους, αν και δεν άκουσα από την κ. Καβούρη πόσα από τα προβλεπόμενα μέτρα (έργα και δράσεις) του ΣΔΛΑΠ, 2017 υλοποιήθηκαν μέχρι σήμερα.

Και τα ερώτημα που τίθεται, κυρίως προς τον κ. Βαρελίδη είναι εάν οι τελικές αποφάσεις της κυβέρνησης (μέσω των δύο Σχεδίων) θα είναι συμβατές με όσα σε επόμενη φάση, δηλαδή μετά από μερικούς μήνες, θα παραδώσει η ΗΥΑ.

Άραγε πως θα ενσωματωθούν οι μεταγενέστερες προτάσεις που θα υποβληθούν από την Ολλανδική εταιρία ώστε να μπορούν να υλοποιηθούν στο πλαίσιο των δύο εν δυνάμει θεσμοθετημένων και εγκεκριμένων από την ΕΕ Σχεδίων ; Με νέα αναθεώρηση ;

Εάν όχι, υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να ξαναζήσουμε τις συγχύσεις και στην στασιμότητα που χαρακτηρίζει το υδατικό πρόβλημα εδώ και πολλά χρόνια, με όλες τις οικονομικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις που έχει προκαλέσει, κάτι που θα είναι το τελευταίο που χρειάζεται σήμερα η πληγωμένη Θεσσαλία στην προσπάθεια που καταβάλλεται για την ασφάλεια και την επαναφορά της το ταχύτερο σε ένα δρόμο βιώσιμης ανάπτυξης.